

Michal Braxatoris, člověk, který je dnes neodmyslitelně spojen s pražským klubem Kocour, je mimo jiné i bývalý bigbíták a zároveň kapelník skupiny Bafalo. Krom toho už několikrát rok pořádá pro pražské kapely předkola Konkursu Zahrady a vůbec je to člověk, který toho má za sebou docela dost. Já jsem se s ním sešel přímo u něj v Kocouru, on si otevřel lahvičku a já zapnul kazeták...

Michale, proč se vlastně Kocour jmenuje Kocour?

Klub Kocour se jmenuje zčásti díky filmu Jana Wericha Kocour jde městem a zčásti se jmenuje po mém bejvalém rockovém klubu Sněhobílá kočka, kterej jsem provozoval jako jeden z prvních rockových klubů v Praze vůbec.

A Kocour jako takový vzniknul jak?

To bylo někdy v osmdesátém devátém. Já jsem dělal v té době technickýho šéfa v divadle Gag a přišlo nějak k tomu, že tenhle barák, jako klub Prosek, sháněl šéfovou. A protože jsem v té době žil s Martinou Fialovou, tak jsem jí řekl: hele nechceš to dělat? Ona neměla práci, nějak to vyšlo, pak se uvolnil bar, no a ve smlouvě s OKD bylo, že mám zajišťovat občerstvení při kulturních akcích. Ale to, že si nějaký můžu udělat sám tam nebylo ani zakázaný ani povolení a na tuhle tichou dohodu už to jede sedmej rok.

Pokud vím, tak v Kocourově se objevují především mladé kapely...

Co se týče mladých kapel, tak já jim tady dávám prostor ne z ekonomických důvodů - i když to je taky důležitý moment - protože si myslím, že folková scéna jako taková stojí úplně zaprd. A tahle scéna je jakousi předlíní začínajících kapel, stejně jako klub Prosek je určenej začínajícím kapelám. Začínaly tady kapely typu Chinaski a podobně, který tady na tom sále mívaly kolem padesáti šedesáti lidí a hrály tady pravidelně každý měsíc. My když jsme sem s Martinou Fialovou nastupovali, tak jsme sem šli s tím, že tady budeme prezentovat mladý začínající kapely a v případě, že ty kapely už nebudou mít zájem tady hrát, protože jim to neumíme zaplatit, tak prostě půjdou jinam. Od toho OKD Praha 9 zřizuje ještě další baráček a to je Gong, ve kterým si ty vyřvaný kapely můžou zahrát. Co se týče Kocoura, tak to je věc,

která je čistě na mých bedrech, funguje to sedm let a funguje to ňák. Nefunguje to ideálně, to musím říct na rovinu, co se týče propagace a tak, ale je to prostě můj obejvák a každému říkám: můžete si v něm zahrát kdy chcete a tuhle možnost využívá i z tý Prahy pár kapel.

Jaká je šance pro kapely, že si v Kocouru můžou zahrát?

Začnu úplně odjinud. Kocour jako takovej ne že mě živí, ale mě to stojí hodně ročně peněz, protože aparát, provoz a tak. Já jsem tady opravdu stát ve státě, prostě klub v klubu jak má vypadat, protože tenhle barák patří OKD Prahy 9. To, co si tady dělá ten Braxatoris, to je prostě moje válka a jak si to udělám, jaký si na to zařídím technický podmínky a jaký sem seženu lidi, to už je na mně. A ty lidi já potřebuju z něčeho zaplatit. Popravdě řečeno, už nikdo to nedělá z fandovství, protože to ti vydrží první dva roky. Ale sedm let podnikání dělat z fandovství a doplácet na to sto tisíc ročně, to fakt nevydrží moc dlouho. Takže já tady dávám kapelám co můžu. Mimopražským dávám minimálně 100% ze vstupného, občas k tomu ještě něco přidám. Pražským kapelám dávám 40-50% ze vstupného, co se vybere, protože vím, že ten cesták je nestojí tolik. Takže u kapel, který tady chtějí hrát, stačí jenom zvednout telefon. Ty, který znám, pochopitelně nemusej ani posílat demáče, u kapel, který jsem v životě neslyšel, tak ten demáč chci víceméně proforma. Já si poslechnu jestli ty lidi aspoň trošku uměj hrát (ne, že bych chtěl být porotce) a druhý, na co se ptám, jestli sem na ně přijde aspoň 20 lidí, protože to je pro mě minimum, za který to tady užívám

Jak to vůbec vypadá v poslední době s návštěvou v Kocourovi?

No paradoxně poslední měsíc dva jsem tou návštěvou úplně nadšenej.

A myslíš, že je to téma kapelama, který tu hrály, nebo se lidi učí chodit na muziku?

Nevím. Nebudu jedno zařízení povyšovat nad druhý, ale v poslední době všichni hrávají ve velkém sále, protože do malýho by se nevešli.

S jakým cílem jsi vlastně Kocoura zakládal?

Ideologie tohoto klubu byla o tom, že já jsem chtěl udělat pro nás něco jako bylo kdysi. Pro nás pitomce bejval Karlův most, ty jsi chodil určitě ke kříži, já jsem chodil o čtyři sochy dál. A od té chvíle, co tam potřebuješ živnostenský oprávnění na to, že si budeš zapídlat, tak jsem chtěl, že se prostě budeme normálně slejzat někde jinde. Protože se říkalo, že muzikantů je spousta a že je nejlepší, když choděj do těch stejných hospod, tak jsem chtěl tuhle jednu hospodu postavit. Když prostě nebudeš mít kytaristu v kapele nebo někdo tě naštve a kvůli tomu se rozpadne kapela, tak jsem chtěl, aby Kocour fungoval jako takovej záchytný bod pro muzikanty. Kde každej tejden v úterý budeš mít jistotu o tom, že se tady sejdeš s lidma, pojedou to dokud nebudeš muset jít do práce. Dřív se tady vařily i ranní polívky, který byly v ceně vstupného, prostě pro kohokoliv. Já jsem se z toho prostě snažil udělat takovej pohodovej klub.

A nejsou čtyři dny v měsíci pro takovej pohodovej klub málo?

Já si nemyslím, že to je málo, protože pokud se nabalí na jakékoli klub stálá partička, která nebude chodit na jednotlivý koncerty těch kapel, ale bude chodit za atmosférou toho klubu, tak do něj bude chodit furt. A to se bohužel za těch sedm let nestalo.

Myslím ale, že ta myšlenka je dobrá, co zkusit najít nějaký lidi, který by se toho chytli?

No hledám je, jestli vo nich víš, tak to řekni a já jdu do toho.

Myslím, že se ti po tomhle rozhovoru určitě nějaký ozvou. Když úplně odbočím, jsou nějaký kapely, který tě v poslední době zaujaly?

No třeba Blueshell, na který jsem tady zrovna nedávno zapomněl s termínem. Jinak já poslouchám jinou muziku, než hraju. Hodně poslouchám vážnou muziku, třeba mám rád Bohuslava Martinů. Oproti tomu můj největší objev za poslední rok byla kapela Lymp byzkyt, to je taková skejťácká muzika. Z folkový muziky co mě dostalo poslední dobou je Krajíček - Král, a to říkám kudy chodím, z těch jsem úplně hotovej. A kromě toho poslouchám všechno, co mi kdo přinese.

Pojďme na chvíli ke Konkurzu Zahrady. Pražáci to vědí, pro ostatní připomínám, že ty jsi

pořadatelem pražských kol Konkurzu. Vlastně už s Juppem spolupracuješ několik let...

S Juppem je to tak. Já nevím, jestli můžu bejt natolik pyšnej, natolik hrdej, natolik nadutej, že jsem byl jeden z lidí, kterej do něj hustil kudy chodil, že když bude vybírat pouze z těch kazet, že těm kapelám ublíží. Todle byl podle mě špatnej model a po těch pútkách, co jsme měli s pořákama a po těch všech věcech si myslím, že tenhle způsob je správnej a hlavně spravedlivej.

A proč se posléze Jupp obrátil v Praze na tebe? Nabídls' mu nějaký dobrý podmínky?

Ne, já jsem mu nenabídl' dobrý podmínky. Já jsem mu nabídl to, co jsem schopnej normálně zařídit a co je tady každoročně standardem. To není asi nic výjimečného, ale funguje to.

A jaký máš pocit z toho letoška?

No první den průser, protože tady nám vlezli do aparátu nějaký prapodivný brouci, kterejm nerozumím, Jarda za mnou chodil a byl nešťastnej ze zvuku, druhý den byl hodně v pohodě, třetí byl v pohodě, no a budu muset dát k povážení to, jestli se folkovej večer o devíti kapelách dá udělat na jedno pódium. Podle mně ne.

Technický problémy?

Technický problémy. Tady byly technický problémy, vo kterejch vim. První večer byly hrozný problémy, čtvrtý díky tomu, že tady hráli lidi, který už maj něco odehraný, tak to bylo v klídku. Nebyla to sračka, ale nebudu tvrdit, že to všechno umíme nejlíp. Nicméně ten první i čtvrtý den byly ty podmínky pro všechny kapely stejný. Nebylo to tím, že by ten člověk za pultem něco neuměl, tam byly nějaký technický problémy, který se nám nakonec po deseti hodinách po tom prvním dnu podařilo odstranit. A ten čtvrtý den je o tom, že pokud mám devět kapel s bicíma a jedna hraje támhle ještě na kombíčka a tak, tak to prostě nejde.

A co je řešení?

Dvě pódia. Ale neumím si představit, že by folk mohl bejt tak velkorysej, zvlášť ještě v předkolech. Takže tady řešení není.

Mně ten zvuk přišel celkem dobřej...

Hele, tahle nespokojenost, to je moje nespokojenost, nevím jak to maj lidi, který tady byli...

Mně se zdá, že Jarda Matucha zvučí poměrně dobře...

Hele to je člověk, kterej když neví, tak ne že se zeptá. On jde a řeší to, sežene si literaturu a tak. Pro mě to je obrovskej člověk.

No vidíš, to můžeme plynule hned přejít ke studiu. Ty jsi někde říkal, že Studio Kocour je teď celkem slušně vybavený, takže teď fungujete jako demostudio nebo už je to profesionálnější?

My jsme fungovali jako takový demo CD studio už na tý minulý bázi, kde jsme měli osm stop a udělali jsme na těch osm stop dvě regulérní cédéčka, který vyšly v normální produkci. Co se týče novýho studia, tak to ja na takový normální úrovni jako běžný studia tady v tý republice, který se zabývaj akustickou muzikou. Stálo mě to strašných peněz a strašnýho úsilí, ale je to hotový.

A máte hodně práce?

Ještě před týdnem kdybys mi zavolal, tak bych ti řek', že mám volno až v červenci a pic kozu do vazy, všichni to houkaj, protože opět se v tom odráží to, že lidi nechoděj, kluby neberou, muzikanti nemaj prachy a nikoho to nezajímá.

A nechtěls to někdy pojmout globálně a založit k tomu i vydavatelství?

Vydat to umí každý blbec, to je celý. Ale prodat to. Já ale žádnou distribuční síť nemám a navíc to už není jedna práce, to je pět prací navíc. A já si chci jen tak sedět a psát a dělat a hrát a zpívat, protože to je to, co mě baví nejvíc a co mě vlastně i trochu živí.

A co Bafalo, jak se rozvíjí?

Bafalo je podle mě kapela, ve který je zhotněno to, co je šedou zónou týchle muziky. A netýká se to jen nás, týká se to kapel jako Jarmark, P.O.L., kapel tohohle kalibru, který se dostanou do místa, z kterýho není cesta zpátky a z kterýho není cesta dopředu. Protože nejsme vypráškovaný a nejsme mladý.

Čím to?

Já jsem přemejšlel o tom, proč to tak je, že kapely určitýho formátu se dostanou jen někam. Já jsem to zažil vlastně dvakrát. Měl jsem kapelu Baf, dostal jsem se někam. Kdy si zahraješ v tý televizi, máš pravidelný hraní v rozhlasových stanicích a pak se něco čeká a ty to buď splníš nebo nesplníš. Já ti dám příměr ještě lehce známější kapely a tou je Bokomara, která je totálním důkazem toho, že ta cesta vede do určitýho bodu a dál nic. Je to o tom, že ty postavíš kapelu, pak objedeš festivaly, jeden rok, druhé, třetí, čtvrtý rok a pak to chcípne. Prostě hotovo. Protože ty festivaly nevyprodáváš ty, ty vyprodává těch sedm jmen, který se tady motaj do zblbnutí. A takhle do zblbnutí už to jde deset let a to je to, co mi tady obrací kufr. Ty kapely jsou totiž podpořeny něčím, čemu já říkám totalitní jméno. Můžu položit čtenářům FOLKtimu jednu otázku, jestli mi řeknou aspoň jedno jméno kapely, která se dostala do toho, čemu já říkám první liga, to znamená, že jsou z toho bez problémů živí, za posledních deset let. Žádná, možná trochu Cop. A je mi divný, že to nikomu není divný.

FOLKtime je tady mimojiné proto, aby tyhle věci pomohl změnit...

Tak to jsme na jedný lodi i s Kocourem.

A co teď s Bafalem připravujete?

No já píšu jak vzteklej, uděláme novou desku bude se to jmenovat Quo vadis, taky to asi nikdo nevydá, jak to tak vypadá, čili opět to bude v edici samopal. Jinak Bafalo se teď dostalo do takový slepý uličky, kdy si říkáme, jestli to má vůbec cenu. Moc nezkoušíme, jenom hrajem, občas se sejdem ve studiu. Ale zase na druhou stranu jsme mezi sebou našli zase docela dost invence a shodli jsme se na tom, že si na tom stojíme a že do toho zas pudem.

Držím palce, děkuju za rozhovor.

P.S. Pokud budete chtít navštívit i vy klub Kocour, Braxa vás určitě rád uvidí. Hraje se každý úterý a podrobnější informace se můžete dozvědět [tady](#)